

SvF eigur at fáa størri jättan – og kannast

Oddagrein

TEY flestu halda óivað, at tað er ólukksálaga keðiligt, at Sjónvarpið bara sendir tvær tíðindasendingar um vikuna, hóast tað er summar. Eisini halda tey flestu óivað, at tað er keðiligt, um Sjónvarpið ikki fer at halda fram við fyra tíðindasendingum um vikuna, sum Sjónvarpið hevur havt seinastu tíðina.

UM rætt og ynskiligt var, so hevði Sjónvarpið í øllum førum fimm tíðindasendingar um vikuna – frá mánadegi til fríggjakvöld. Hetta er ikki minst neyðugt, tá vit í heyst eisini fáa høvi at síggja donsku sjónvarpstíðindini frá danska útvarpinum.

MEN útlið fyr hesum eru vánalig, tí figgjar-karmar Sjónvarpsins eru trongir, og harafturat er avmarkað, hvussu nógv kann jättast á figgjarlóginu í hesum tíðum. Kortini eiga tann nýggja mentanevnd løgtingsins og landsstýrið at viðgera spurningin í álv-ara, um Sjónvarpið eigur at fáa eina eyka jättan í ár.

MEN tá tað verður gjørt, so eigur eisini at verða kannað, hvussu leiðsla Sjónvarpsins hevur húsad við inntøkunum hetta, sum farið er av árunum. Sjónvarpsstjórin hevur verið nógv frammi í bløðum og í Degi og Viku og greitt frá, hvussu illa Sjónvarpið er fyr figgjarlaga, men eftir tí sum Sámal Petur í Grund, landsstýrismaður, sigur við Sosialin í gjár, so er jättanin bara minkað einar 200–300.000 krónur. Og ikki kann tað vera henda lækk-ing, sum hevur gjørt, at sjónvarpsleiðslan hevur rent seg í figgjarligt ófari.

Í SOMU samrøðu skilst, at Sjónvarpið hevur fingið politiska tilsøgn um at sleppa at útvega stovninum inntøkur við eydnuspæli, og alt bendir á, at Sjónvarpið hevði roknað við hesi inntøku uttan at geva gætur, at í Føroyum kann eingin taka politisku skipanina fyr fult.

VIÐ øðrum orðum hevur Sjónvarpið ikki bara kannað sær bitan, aðrenn hann var svølgdur, men eisini aðrenn hann var komin til haldar. Hetta kundi bent á, at Sjónvarpið sjálvt – ella partvíst sjálvt – er komið sær í figgjarlaga trupulleikar, sum nú hava avleiðingar fyr hyggjararnar, tí nú er í øllum førum reitt, at jättanin til SvF er ikki skerd munandi, sum fólk annars hava fingið fatan av.

Sosialurin

Sorgarleikurin í Miðvági 29/6-96

Viðmerking

Jákup Andr. Mohr
skrivar

Á morgni 29.6.96 fekk undirritaði boð av stórarí grind, sum var funnin út fyr Kvívík, og hon skuldi rekast á Miðvág.

Undirritaði hvakk við, tí fleiri tey seinastu drápinu høvdu verið, er mætt sagt, so sera miseydnad. Eftir fleiri ljót dráp er tað átaluv-vert (ørskapur), at reka stóra grind inn á Miðvág, tá fyr-myndarlig hvalvág er skamt frá. Grindin var jú funnin út fyr Kvívík (Leynum) og havið stóð sum sveiti.

Undirritaði ringdi til Vága sýslumann og fyr-slerdi honum síðiliga at av-liva grindina í Leynum, og var stórus mogleiki fyr, har at fáa eitt fyrmyndar-ligt dráp, so vildi undirri-taði, og mangur við mætt, í eina handavending fáa hon-um grindina vestur.

Tað var sum at rætta hundi brand. Vága sýslu-maður var ikki sparin í

órðavali, eg skilji als ikki hví. (Undir alt lágmark).

So var tað so heppið, helt undirritaði, at eg fekk fatur í Edmundi Joensen, lög-manni, í telefonini, og for-kláraði undirritaði honum stóðuna, og bað inniliga um hjálp, tí undirritaði var ikki í minsta iva um, at hendan morgun sigldu Føroyar vandasjógv, um grindin varð rikin á Miðvág.

Løgmaður tyktist skilja stóðuna, men eg hevði eitt litið ánið av, at hann ikki fult skilti álvarsemi í mál-inum. Landsstýrið er sam-bært grindareglugerðini hægsti myndugleiki, tá ið tað snýr seg um grind.

Løgmaður visti til grinda-reglugerðina. Tað er so hátt-að, at grindareglugerðin, í núverandi líki, als ikki er nýttulig.

Á hálvri leið vestur á Miðvág ringdi undirritaði til lögmann, og segði hann mætt, at lögmaður hevði roynt at komið í samband við John Petersen, fiski-málaráðharra, men uttan úr-slit, og skilti eg á lagnum, at lögmaður kundi ikki hjálpa mær.

Undirritaði og bátsfelagar hildu so leiðina fram.

Eftir aðurnevndu sam-ræðu við lögmann, var eg ikki sørt bangin, og hesin ótti, eg hevði í mætt, kom seinni at vísa seg, var so sanniliga ikki ógrundaður.

Komin inn á Miðvág, tós-aði undirritaði við Vága sýslumann gjøgnum V.H.F. sendara, sera síðiliga, og

gjörði honum fólkaliga greitt, at bleiv grindin (enn var tíð) rikin á Leynar, so var stórus mogleiki fyr einum fyrmyndarligum drápi, og vildi undirritaði og aðrir, uttan nakað hóva-sták, fáa honum grindina á Miðvág.

Undirritaði fekk aftur skortfleingju, nú gjøgnum V.H.F.in, og tey óhøvisku orð høyrdu uttan iva eisini mangur grindabatur.

Eisini førði sýslumaður-in fram fyr undirritaða, at á Miðvági ráddi hann og hansara menn. »Tá maður ger sum hann vil ger hann sum hann er til«.

Undirritaði hevði als ikki í kvittanum at taka teir av-ræði, ella nakað tilfikt, kom bara í hjartans bestu mein-ing, eftir minum tykki, við góðum ráðum, og einki ann-að, øllum at gagni.

Sjálvandi var eg harra-bøðum lýðin. Undirritaði kvetti ikki í tvey fyr dagin.

»Du angir sjældin din tavsheit, men ofte din hast-ige tale«.

Eitt er sikkert (vitnifast), at henda fagra summardag í Miðvági stóð nógv á mætt.

Undirritaði kann saktans eisini fara skeivur, men atm enn á staðnum, sum hava sæð fleiri óheppin d-ráp, og væl og virðiliga eru ávaraðir frá morgninum av, um at fara á fyrmyndarlaga hval-vág, skamt frá, bliva uttan iva av mongum mettir ikki at hava henuvit, grindin var jú eisini stór.

At vanligi føroyingurin

higartil ikki hevur havt kunnleika til hesi ljóta dráp, er at skilja, men at vágafólk lata hetta um seg ganga er undrunarvert, men hesi vit-leysu dráp ráma ikki bert Vágoyinna, men allar Fø-royar.

Eftir minum tykki ein skammblettur á hesa eftir minum tykki avhera vøkru oyggj.

Tann, ið hesar reglur skrivur, er ikki í minsta iva, henda sólskinsdag feldi henda undurfagra oyggj tað.

Seinasta avlívingin frá lk. 14.30 til út á kvøldið, var út av lagi jánkaslig (hepis-leys).

Eftir at hava siglt í grind á mangan hvalvág í 48 ár, vil undirritaði hervið ásanna, og inniliga vóna, ikki at uppliva slíkt aftur. Í hesum føri var hetta, eftir minum tykki, pára óneyðugt (vit-leyst).

Tá hesin langi, fagri summardagur tók at aftna, fekk so at enda seinasti hvalurin hvíld.

Sum vituligt, so bleiv henda neyðars grind skift, og afturfyr at hava verið út av lagi óhøviskur móti und-irritaði (100% uttan orsök til tað) og fyr at hava skip-að fyr, fekk Vága sýslu-maðurin ca. 30 skinn, ella 6 hvalir sambært grindareglu-gerðini.

Tórshavn, 14/7-96
Jákup Andr. Mohr

Lesarabráv

At leggja dent á tað, sum ikki stendur!

Viðmerking til lesarabráv Peter O.K. Olofsons í Sosialinum 16. juli.

Løgfrøðiligt dilettantari. Anno 1777:

„Han (Dommeren) bladner i sin lov omhyggelig: Men finder intet, der for sig, Hvorved forbuden er, for Smed at rette Bager“

Johan Herman Wessel

Gudfrøðiligt ditto 1996:

„Han (P. O. K. O.) bladner i sin Bog omhyggelig: Men finder intet, der for sig, Hvorved forbuden er at ytre: „Børn ej Guds Rige høre til!“

S.S.S.

